

Det hendte ikke sjelden at det kom en vandrør på døren og spurte: " Vil du kjøpe en sang ?" Også i Martins hus var det hjertelag:

Livskampen.

Tone: Han bodde i hytten ved fjellets fot.

Jeg savner det hjem jeg eiet engang,
tross en fattigmanns stue det var,
den sorgløse tid, da jeg lekte og sang
i stuen der hjemme hos far.

Jeg tenker på barndommens sorgløse tid,
som lik en sommer forsvandt.
At livet det er en kamp og en strid,
det fikk jeg erfare var sant.

Nu går jeg i verden så ensom, forglemt,
og lever et liv fullt av savn
Jeg tenker på far og mor som er glemt
i en fattigmanns grav uten navn.

De fikk ei det minne de hadde fortjent
for kampen i mange år.
Hvad de gjorde for-mig skal aldri bli glemt
så lenge mitt hjerte slår.

Jeg er som en fange som sitter forglemt
bak murene ensom og trett.
Jeg savner arbeide, glede og hjem
og alt som gjør livet lett.

Og mistro jeg møter i alles blikk,
og ofte forakt jeg ser.
Det hender at barna stanser sin lek
og spør mig om hvem jeg er.

Jeg har nok vært som de engang,
har tumlet mig sorgløst i lek.
Nu går jeg som tigger den dagen lang
for ingen har arbeide til mig.